

ΕΚΘΕΣΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ02 73 151
149

Στο Βόλο σήμερα την 26η του μήνα Μαΐου, του έτους 1999, ημέρα της εβδομάδας Τετάρτη και ώρα 13.00', ενώπιον εμού του Αστυνομικού Α ΤΙΜΠΛΑΛΕΣΗ Ιωάννη, Διοικητού του Αστυνομικού Τμήματος Περιφέρειας Βόλου, που ενεργώ δυνάμει του άρθρου 27 του Π.Δ. 22/96 και των υπ' αριθμ. 244751/6/6-α από 15-4-1999 και 244751/6/6-ζ από 21-4-1999 διαταχών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μαχνησσίας, Ένορκη Διοικητική Εξέταση, σε βάρος του Αστ/κα ΜΑΡΤΙΝΗ Αντωνίου του Κων/νου, κατηγορουμένου για παραβάσεις α) Των άρθρων 1 παρ. 4, 9 παρ. 1-ε και 10 παρ. 1-ζ του Π.Δ. 22/96 και της υπ' αριθμ. 6023/23/35-δε από 8-10-1996 διαταχής του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, β) Των άρθρων 1 παρ. 4 και 9 παρ. 1-ε του Π.Δ. 22/96, γ) Των άρθρων 1 παρ. 4, 9 παρ. 1-ε και 10 παρ. 1-ζ του Π.Δ. 22/96, δ) Των άρθρων 1 παρ. 4 και 9 παρ. 1-ε του Π.Δ. 22/96, ε) Των άρθρων 1 παρ. 4 και 9 παρ. 1-ε και 1-η του Π.Δ. 22/96, παρουσία και του Ανθ/μου ΚΑΤΣΙΚΑ Αθανασίου που προσλήφθηκε ως Γραμματέας, κλήθηκε και εμφανίσθηκε ο κάτωθι σημειούμενος κατηγορούμενος, ο οποίος αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του, ηλικία και θρήσκευμα εν γένει, αποκρίθηκε ότι ονομάζεται ΜΑΡΤΙΝΗΣ Αντωνίος του Κων/νου και της Θεοπούλας, γεν. στο Λουτρό Ελασσόνας, ετών 32, κάτοικος Βόλου, Αιολίδος 2, Αστ/κας Α.Γ.Μ. 244751, υπηρετών με προσωρινή μετακίνηση στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαχνησσίας από το Α.Τ. Βόλου, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος. Εδώ γνωρίσαμε σ' αυτόν ότι κατηγορείται για παράβαση α) Των άρθρων 1 παρ. 4, 9 παρ. 1-ε και 10 παρ. 1-ζ του Π.Δ. 22/96 και της υπ' αριθμ. 6023/23/35-δε από 8-10-1996 διαταχής του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, β) Των άρθρων 1 παρ. 4 και 9 παρ. 1-ε του Π.Δ. 22/96, γ) Των άρθρων 1 παρ. 4, 9 παρ. 1-ε και 10 παρ. 1-ζ του Π.Δ. 22/96, δ) Των άρθρων 1 παρ. 4 και 9 παρ. 1-ε του Π.Δ. 22/96, ε) Των άρθρων 1 παρ. 4 και 9 παρ. 1-ε και 1-η του Π.Δ. 22/96, και εξηγήσαμε σ' αυτόν σαφώς, όλα τα δικαιώματά του που προβλέπονται από το άρθρο 27 παρ. 8 του Π.Δ. 22/96, ήτοι κάλεσαμε αυτόν να λάβει γνώση όλων των εγγράφων της δικογραφίας, μονογράφοντας σχετική ένδειξη που αναγράφεται επί του σώματος κάθε εγγράφου και να ζητήσει αν επιθυμεί 48/ωρη προθεσμία για την προπαρασκευή της απολογίας του η οποία δύναται να παραταθεί κατά την κρίση του ανακρινόντος μέχρι τρεις (3) ακόμη ημέρες, να προτείνει μέχρι τρεις (3) το πλύ μάρτυρες προς υπεράσπισή του, για υποχρεωτική εξέτασή τους και να εμφανίσει ενώπιόν μου μέχρι δύο (2) ακόμη μέρτυρες υπεράσπισης, με μέριμνα και δαπάνες του, μέσα σε εύλογη προθεσμία που θα ταχθεί, πάντως όχι μεγαλύτερη των δέκα (10) ημερών.

Εδώ γίνεται μνεία ότι ο κατηγορούμενος έλαβε γνώση όλων των εγγράφων της δικογραφίας, θέτοντας την μονογραφή του επί του σώματος αυτών, ως και των δικαιωμάτων που του παρέχονται από το Νόμο, δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να προτείνει ή να εμφανίσει μάρτυρες για εξέταση και δεν ζήτησε 48/ωρη προθεσμία για απολογία, δηλώνοντας ότι επιθυμεί να εξετασθεί αμέσως.

Για πίστωση συντάχθηκε η παρούσα έκθεση, αναχνώσθηκε, βεβαιώθηκε και στη συνέχεια υπογράφεται ως ακολούθως:

Ο Εξετασθείς

Ο Γραμματέας

Ο Ενεργών της εξέτασης

Κατόπιν προβήκαμε στην απαγγελία της κατηγορίας αυτού ως κάτωθι:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κατηγορηθήκατε άλλη φορά και για ποιά αιτία;

ΑΠΟΚΡΙΣΗ: ΟΧΙ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κατηγορείσθε ότι, υπηρετών ως Αστυφύλακας στο Αστυνομικό Τμήμα Βόλου και τώρα με προσωρινή μετακίνηση από την Υπηρεσία αυτή στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαχνησσίας από 22-4-1999:

α) Ενώ διαταχθήκατε για την 11-4-1999 Κυριακή του Πάσχα να εκτελέσετε υπηρεσία περιπολίας κατά τις ώρες 14.00' - 22.00' εντός πόλεως Βόλου R/T

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

περιπολικό αυτοκίνητο της Υπηρεσίας σας και ενώ η υπηρεσία αυτή ανακοινώθηκε από την 8-4-1999 και λάβατε γνώση αυτής αρνηθήκατε να εκτελέσετε αυτή, με αποτέλεσμα να αντικατασταθείτε από άλλο αστυνομικό της ίδιας Υπηρεσίας, ο οποίος εξετέλεσε την υπηρεσία αυτή. Την άρνηση αυτή εκδηλώσατε προς τον Διοικητή σας Αστυνόμο Α' ΑΛΑΜΑΝΙΩΤΗ Δημήτριο την 9-4-1999 και ώρα 19.15', όταν εμφανισθήκατε ενώπιόν του, στο γραφείο αυτού, παραπονούμενος για άδικη μεταχείρισή σας όσον αφορά το χρόνο εργασίας σας κατά τις ημέρες του Πάσχα. Προκειμένου δε να αποφύγετε τις συνέπειες της προαποφασισθείσης από σας μη εκτέλεσης υπηρεσίας που διαταχθήκατε, δηλώσατε στο Διοικητή σας ότι την επομένη 10-4-1999 θα μεταβείτε στο Γ.Ν.Ν. Βόλου για να αιμοδοτήσετε υπέρ της τράπεζας αίματος της ΕΛ.ΑΣ λέγοντάς του να φροντίσει για την αντικατάστασή σας. Ενέργεια στην οποία προβήκατε όντως την επομένη, αποστέλλοντας με συνάδελφό σας τη σχετική βεβαίωση αιμοδοσίας στην Υπηρεσία σας αυθημερόν. Σε τηλεφωνική επικοινωνία σας με τον Γραμματέα του Τμήματος Ανθ/μο ΚΑΤΑΡΑΧΙΑ Γεώργιο, με πρωτοβουλία του τελευταίου και ύστερα από εντολή του Διοικητού σας να σας ενημερώσει ότι πρέπει να εκτελέσετε την υπηρεσία της Κυριακής του Πάσχα 11-4-1999 και το δικαιούμενο από σας ελεύθερο 4/ήμερο θα το λαμβάνετε από την Τρίτη 13-4-1999 λόγω υπηρεσιακής ευχέρειας, δεδομένου ότι την Δευτέρα 12-4-1999 σας είχε χορηγηθεί ημερήσια ανάπαυση (Ρεπό), δηλώσατε και πάλι ότι δεν θα εκτελέσετε την υπηρεσία αυτή. Τη δήλωση αυτή επαναλάβατε και στον Διοικητή σας αμέσως μετά όταν του τηλεφωνήσατε στο γραφείο του. (Παράβαση των άρθρων 1 παρ. 4, 9 παρ. 1ε και 10 παρ. 1ζ του Π.Δ. 22/96 και της υπ' αριθμ. 6023/23/35-δε από 8-10-1996 διαταχής του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

β) Ενώ διαταχθήκατε να παραλάβετε το φύλλο μεταβάσεως για το Α.Τ. Νέας Ιωνίας Βόλου την 17-4-1999 διαταχθείσης της προσωρινής μετακίνησής σας από το Α.Τ. Βόλου σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 244751/6/6β από 15-4-1999 διαταχή της Α.Δ.Μαχνησίας, κληθείς προς τούτο από τον Αστυνόμο Α' ΤΖΙΩΡΤΖΙΩΤΗ Θωμά Υποδιοικητή του Α.Τ. Βόλου, Αναπληρωτή του Διοικητού της Υπηρεσίας αυτής για την ως άνω ημερομηνία, καθόσον τελούσε ο Διοικητής σε ημερήσια ανάπαυση, αρνηθήκατε να παραλάβετε τούτο, με αποτέλεσμα να αποσταλεί από την Υπηρεσία σας στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας Βόλου με έκτακτο αχχελιαφόρο. (Παράβαση άρθρων 1 παρ. 4 και 9 παρ. 1ε του Π.Δ. 22/96).

γ) Ενώ διαταχθήκατε να εκτελέσετε τις εξής υπηρεσίες στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας Βόλου αρνηθήκατε να τις εκτελέσετε παρότι ελάβατε γνώση ότι διαταχθήκατε στις υπηρεσίες αυτές ύστερα από ενημέρωση των Αξιωματικών Υπηρεσίας του Α.Τ. Νέας Ιωνίας: Την 19-4-1999 κατά τις ώρες 08.00' - 14.00' σε διάθεση του Τμήματος, την 20-4-1999 κατά τις ώρες 18.00' - 24.00' σε υπηρεσία πληρώματος του R/T 20/18 και την 21-4-1999 κατά τις ώρες 12.00' - 18.00' σε υπηρεσία πληρώματος του R/T 20/16 περιπολικού αυτοκινήτου της Νέας Ιωνίας Βόλου. (Παράβαση άρθρων 1 παρ. 4, 9 παρ. 1ε και 10 παρ. 1ζ του Π.Δ. 22/96).

δ) Ενώ διαταχθήκατε την 22-4-1999 όταν προσήλθατε στο Α.Τ. Βόλου να παραλάβετε το νέο φύλλο μεταβάσεως και να παρουσιασθείτε στο Επιτελείο της Α.Δ.Μαχνησίας στο οποίο μετεκινείσθε προσωρινά σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 244751/6/6-β από 21-4-1999 ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ της ταυτάριθμης διαταχής της Α.Δ.Μαχνησίας από 15-4-1999 καίτοι προσκληθήκατε προς τούτο από τον Διοικητή του Α.Τ. Βόλου, αρνηθήκατε να παραλάβετε τούτο, με αποτέλεσμα να αποσταλεί τούτο με έκτακτο αχχελιαφόρο από το Α.Τ. Βόλου στο Επιτελείο της Α.Δ.Μαχνησίας αυθημερόν (παράβαση άρθρων 1 παρ. 4 και 9 παρ. 1ε του Π.Δ. 22/96).

ε) Ενώ διαταχθήκατε να εκτελέσετε τις εξής υπηρεσίες στο Επιτελείο της Α.Δ.Μαχνησίας αρνηθήκατε να τις εκτελέσετε καίτοι ελάβατε γνώση ότι έπρεπε να εκτελείτε υπηρεσία στο εν λόγω Επιτελείο, καθόσον σας κοινοποιήθηκε η υπ' αριθμ. 244751/6/6-γ από 21-4-1999 διαταχή της Α.Δ.Μαχνησίας: Την 22-4-1999 κατά τις ώρες 09.30' έως 15.00' διάθεση Επιτελείου, την 23-4-1999 κατά τις ώρες 07.30' έως 15.00' στο Τηλεφωνικό Κέντρο της Α.Δ.Μαχνησίας. Την 24-4-1999 κατά τις ώρες 08.00' - 14.00' διάθεση Επιτελείου Τ/Κ. Την 25-4-1999 κατά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

τις ώρες 08.00' έως 14.00' Τ/Κ. Την 26-4-1999 κατά τις ώρες 07.30' έως 15.00' στο Τηλεφωνικό Κέντρο. Την 27-4-1999 κατά τις ώρες 07.30' έως 15.00' στο Τηλεφωνικό Κέντρο. Την 28-4-1999 κατά τις ώρες 07.30' έως 15.00' στο Τηλεφωνικό Κέντρο. Την 29-4-1999 κατά τις ώρες 07.30' έως 15.00' στο Τηλεφωνικό Κέντρο. Την 30-4-1999 κατά τις ώρες 07.30' έως 15.00' στο Τηλεφωνικό Κέντρο, χωρίς έκτοτε να εμφανισθείτε στην Υπηρεσία που διαταχθήκατε και να εκτελείτε υπηρεσία ως οφείλατε απουσιάζοντας αυθαίρετα περισσότερο από πέντε (5) συνεχείς ημέρες ήτοι επί εννέα (9) συνεχείς ημέρες από 22-4-1999 μέχρι και 30-4-1999 (Παράβαση άρθρων 1 παρ. 4, και 9 παρ. 1ε και ιη του Π.Δ. 22/96.-

ΑΠΟΚΡΙΣΗ: Απολογούμενος στα ερωτήματα που μου θέσατε έχω να απαντήσω τα εξής:

α) Την Μεγάλη Πέμπτη 8-4-1999, περί στις 17.00' έως 18.00' ώρας επικοινωνήσα με τον Αξιωματικό Υπηρεσίας του Α.Τ. Βόλου Ανθ/μο ΣΙΩΜΟ, για να λάβω γνώση των υπηρεσιών μου για τις ημέρες του Πάσχα ώστε να ρυθμίσω αναλόγως τις οικογενειακές μου υποχρεώσεις, πλην όμως όπως με ενημέρωσε δεν είχαν αναρτηθεί ακόμη. Στις 23.00' ώρα προσερχόμενος για ανάληψη υπηρεσίας σκοπού καταστήματος 23.00' έως 07.00', διαπίστωσα στην αναρτημένη υπηρεσία ότι είχα διαταχθεί το Μεγάλο Σάββατο 10-4-1999 σε Ρεπώ, την Κυριακή του Πάσχα 11-4-1999 14.00' έως 22.00' πλήρωμα στο R/T πόλεως με οδηγό τον Αστ/κα ΠΟΔΑΡΑ, την Δευτέρα 12-4-1999 σε Ρεπώ. Η διαπίστωση αυτή μου δημιούργησε έντονα αισθήματα αδικίας, μεροληψίας σε βάρος μου, ανυπακοής για την ηθική τάξη στην Υπηρεσία και επιβεβαίωση των υποψιών μου, ότι τουλάχιστον ο Διοικητής μου επιθυμούσε να με προκαλέσει για μία ακόμη φορά σε σοβαρή αντιπαιδαγωγική συμπεριφορά με σκοπό την εκδίωξή μου τουλάχιστον από το Α.Τ. Βόλου. Και για να γίνω πιο σαφής το αίσθημα της αδικίας πήγαζε από το γεγονός ότι στα δέκα (10) χρόνια στην Υπηρεσία μου στην ΕΛ. ΑΣ. τη μοναδική φορά που πραγματικά ήμουν ελεύθερος την Κυριακή του Πάσχα, ήταν την 1-5-1994 επειδή στις 2-5-1994 παντρεύομουν. Ουδέποτε δε είχα διαμαρτυρηθεί για το γεγονός αυτό στις προηγούμενες Υπηρεσίες, αφού θεωρώ (όχι μόνο έχω αλλά ολόκληρος ο Ελληνικός και Χριστιανικός Λαός νομίζω) ότι η Κυριακή του Πάσχα, είναι η κυρία μέρα των ημερών αυτών και μία χιορτή με καθαρό οικογενειακό περιεχόμενο, γεγονός που μου δημιουργούσε την ηθική υποχρέωση να σεβαστώ την εξυπηρέτηση εκείνων των συναδέλφων με τις περισσότερες οικογενειακές υποχρεώσεις. Τώρα όμως διαπίστωνα ότι η συνεχής επανάληψη της διαταχής μου σχεδόν κάθε Κυριακή του Πάσχα σε απογευματινή υπηρεσία 14.00' έως 22.00', δεν είχε καμμία σχέση με δίκαιη αντιμετώπιση αστυνομικών λόγω των οικογενειακών τους υποχρεώσεων, αλλά με παρεξήγηση της ηθικής μου στάσης και άδικης συμπεριφοράς εναντίον μου. Σ' αυτό συνηγορούσαν πλέον και άλλα γεγονότα της παρούσας Διοίκησης που μαρτυρούσαν κάποια περίεργη προσωπική εμπάθεια όπως, η από τις πρώτες ημέρες της ανάληψής της, έκφραση δυσαρέσκειας για την εξυπηρέτησή μου σε σχέση με το πρόγραμμα της Υπηρεσίας της συζύγου μου, όταν διαταχμένος σε μέτρα τάξης στο γήπεδο της Νέας Ιωνίας αντιμετώπιζα πρόβλημα καθυστέρησης μιάμιση περίπου ώρας νομίζω, επειδή η σύζυγός μου εργαζόταν το πρωί και δεν είχα κάποιον να αφήσω τα παιδιά μου, εκθέτοντάς του το πρόβλημα, μου απάντησε «τί με ενδιαφέρει εμένα τι θα κάνεις με τα παιδιά σου, είναι δικό σου πρόβλημα». Το γεγονός είναι γνωστό σε συναδέλφους που το ανέφερα, χωρίς να τους διευκρινίσω ότι συνέβη σε μένα αλλά σε κάποιον άλλο συναδέλφο στην Αθήνα, ώστε από τις αντιδράσεις τους να διαπιστώσω κατά πόσο στο χώρο των συναδέλφων μου αναγνωρίζεται το οικογενειακό μου πρόβλημα και επιβάλλεται η εξυπηρέτησή του, οι οποίοι καταφέρθηκαν εναντίον του κ. Διοικητή με άσχημες φράσεις, μη γνωρίζοντες βέβαια ότι επρόκειτο χι' αυτόν που πριν λίγο επαινούσαν για την διαγραφή οφειλομένων Ρεπώ. Φυσικά όταν τους διευκρίνισα για ποιόν πρόκειται δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Την ίδια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

απάντηση πήρα και την Μεγάλη Παρασκευή 9-4-1999 κατά την απογευματινή μας συνάντηση όταν επανήλθαμε στο συγκεκριμένο θέμα. Επιπλέον ήταν αρκετές οι φορές που παρότι γνώριζε το πρόγραμμα των υπηρεσιών της συζύγου μου από τα σχετικά σημειώματα που άφηνα κάθε εβδομάδα στην Υπηρεσία μου, με διάτασε σε υπηρεσία τις ίδιες ώρες με τη σύζυγό μου, πράγμα που με ανάγκαζε να καλώ σε συνδρομή ακόμη και τη μητέρα μου από το Λουτρό Ελασσόνας αφού δεν υπήρχε άλλη δυνατότητα, με χαρακτηριστική περίπτωση αυτή της νύχτας της 31-12-1998 προς 1-1-1999. Σύνηθες και η διάταξη μου σε υπηρεσία πρωινή 06.00' έως 14.00' στο R/T πόλεως, όταν η σύζυγός μου το ίδιο πρωινό τελείωνε από νυχτερινή υπηρεσία 23.00' έως 07.00', με αποτέλεσμα την (σκοπίμη αφού ήταν γνωστό;) καθυστέρησή μου στην ανάληψη υπηρεσίας, αλλά και γενικότερο κίνδυνο αφού πολλές φορές οι συνάδελφοι οδηγοί, παρότι πάντα τους ενημέρωνα για την καθυστέρησή μου, όπως και τον Αξιωματικό Υπηρεσίας αλλά και το Κέντρο R/T, εκτιμώντας ως μη ιδιαίτερος επικίνδυνα ορισμένα επεισόδια επιλαμβάνονταν μόνοι τους ή με τον Αξιωματικό Υπηρεσίας αφήνοντας στο Τμήμα μόνο του το σκοπό, σεβόμενοι προς τιμήν τους βέβαια το οικογενειακό μου πρόβλημα, χωρίς να με παραλάβουν ή να με ειδοποιήσουν για να μεταβώ και έχω απευθείας στο σημείο όπως πάντα τους συνιστούσα, για να αποφύγουμε οποιαδήποτε περίπτωση έκθεσης της Υπηρεσίας. Δεν θα επεκταθώ με λεπτομέρειες στο γεγονός ότι στις περισσότερες αρχίες με την παρούσα Διοίκηση εργαζόμουν ή ότι λίγες φορές έπαιρνα τις άδειές μου στις ημερομηνίες που ζητούσα, παρότι ήταν γνωστό ότι προσπαθούσαμε για ευνόητους λόγους με τη σύζυγό μου να τις προγραμματίσουμε ίδια διαστήματα, (ενώ αντιθέτως έχω διαταχθεί σε άδεια χωρίς σχετική μου αίτηση και χωρίς να μου γίνει γνωστή η σχετική διάταξη που το προβλέπει), ούτε στα προβλήματα που αντιμετώπισα κατά τη συμμετοχή μου στις εκθέσεις ζωγραφικής της ΕΛ.ΑΣ., αφού εύκολα προκύπτουν νομίζω από τα σχετικά έγγραφα των φακέλλων μου και το βιβλίο Υπηρεσίας. (Να σημειώσω εδώ την χαρακτηριστική απουσία του από τα εχκαίνια της πρώτης προσωπικής μου έκθεσης ζωγραφικής που πραγματοποιήσα στο Γαλλικό Ινστιτούτο Βόλου και εχκαίνιασε ο κ. Διευθυντής, πρωτοφανές γεγονός για το Βόλο και στην οποία προσήλθε μόνο μετά από παρότρυνση του τελευταίου). Όσον αφορά την μεροληψία σε βάρος μου θα παραπέμψω και πάλι στο βιβλίο Υπηρεσίας κατά τις ημέρες των αρχιών, όπου νομίζω εύκολα μπορεί να διαπιστωθεί ότι ελάχιστα λαμβάνονταν υπόψη τουλάχιστον οι οικογενειακές υποχρεώσεις του προσωπικού αλλά και οι υπηρεσίες των προηγούμενων ετών - όπως θα ήταν αυτονόητο νομίζω, ώστε να εξασφαλίζεται η συνοχή, ομαλή και αρμονική συνεργασία του προσωπικού - με χαρακτηριστική περίπτωση της διαφορετικής μου αντιμετώπισης από τον Αστ/κα ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, που την Κυριακή του Πάσχα του 1998 εργαζόμαστε μαζί στο R/T πόλεως 14.00' έως 22.00'. Τα παραπάνω καθώς και το γεγονός ότι την Μεγάλη εβδομάδα, είχε αναρτηθεί σημείωμα στην Υπηρεσία για να δηλώσουμε ποιά ημέρα του Πάσχα επιθυμούσαμε να εργασθούμε, μου προκάλεσαν ένα αίσθημα ανυσηχίας για την ηθική τάξη στην Υπηρεσία, αφού κάποια στιγμή διαπιστώσαμε με συνάδελφο, ότι σχεδόν κανείς δεν επιθυμούσε να εργασθεί τουλάχιστον το απόγευμα της Κυριακής εκτός του Αστ/κα ΚΟΣΚΙΝΑ. (Να σημειώσω εδώ ότι το σημείωμα αυτό καθιερώθηκε μετά από προσωπική μου πρωτοβουλία - νομίζω στις χιορτές των Χριστουγέννων του 1997 (;) - να δηλώσω πρώτος έχω την επιθυμία μου να εργασθώ, παρακινώντας έτσι τον κ. Διοικητή σε ανάρτηση αναλόγων σημειωμάτων σε διάφορες αρχίες). Κρίνοντας το κατ' αρχήν και οι δύο μας ως τουλάχιστον ληπηρό όπως φαινόταν με την πρώτη ματιά, διαπιστώσαμε την κοινή μας εντύπωση ότι μετά από αυτό το φαινόμενο δεν είχε κανένα νόημα και η δική μας δήλωση, εξαιτίας της επιθυμίας μας να εργασθούμε τη Δευτέρα, αφού αυτό θα μας εξέθετε όλο το προσωπικό στον κ. Διοικητή ως αναξιοπρεπείς, επιφυλλασσόμενοι δε ότι μπροστά σ' αυτή την εικόνη, ήταν αυτονόητο ότι δικαίως ο κ. Διοικητής θα ελάμβανε υπόψη περισσότερο την Υπηρεσία του 1998, εξέφρασα την απόφασή μου να μην θέσω

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

την επιθυμία μου θεωρώντας ότι το αυτόνομο για μας ήταν κοινή λογική, αφού αυτό συμβαίνει σε τόσους εργασιακούς χώρους τόσο του Δημοσίου όσο και του ιδιωτικού τομέα. Διαψεύστηκα και όχι μόνο. Την 8-4-1999 στις 23.00 βλέποντας την ανάρτημένη υπηρεσία, δεν μου έμεινε πιά καμμία αμφιβολία ότι οι υποψίες που είχα από καιρό ήταν απολύτως βάσιμες. Αδιάθετος αλλαγής την Μεγάλη Παρασκευή, Ρεπώ το Μεγάλο Σάββατο και τη Δευτέρα, απόγευμα το Πάσχα με τον Αστ/κα-ΠΟΔΑΡΑ. Ένα καθαρό σχεδόν 4/ήμερο. Καθαρή υπόδειξη ότι για να μείνω ελεύθερος την Κυριακή θα πρέπει να βγώ ελεύθερος υπηρεσίας, έχοντας έτσι το ηθικό του άλλοθι απέναντι στο προσωπικό για να προβεί στην απομάκρυνσή μου τουλάχιστον από το Α.Τ.Βόλου. Άλλοθι που είχε φροντίσει ήδη να καλλιεργήσει στη συγκεντρύωση του προσωπικού στις 2-4-1999 λέγοντας (απειλώντας;) ότι «χι αυτοί που θα βγαίνουν ελεύθεροι υπηρεσίας, να ξέρουν ότι υπάρχουν Φυλακές και Νησιά το Καλοκαίρι. Το έχετε εξ' άλλου διαπιστώσει (πιθανόν ενόσωσε τον Ανθ/μο ΖΗΣΟΠΟΥΛΟ όπως άκουσα από κάποιον) και ξέρετε πολύ καλά ότι εμένα δεν με δεσμεύουν σειρές και τέτοια (προφανής αναφορά στη διαταχή της Α.Δ.Μαγνησίας για τήρηση σειράς στις αποσπάσεις), όποιος θέλει ας το δοκιμάσει. Και ξέρετε επίσης ότι υπάρχουν στη Διεύθυνση κάτι νέοι Υποδιευθυντές που έχουν πολύ όρεξη για χράσιμο». Επιπλέον ο μοναδικός που ζητούσε να εργασθεί το απόγευμα της Κυριακή, δηλαδή ο Αστ/κας ΚΟΣΚΙΝΑΣ δεν είχε διαταχθεί αναλόγως. Αλλά και η υπηρεσία του προηγούμενου έτους είχε ληφθεί υπόψιν από τον κ. Διοικητή, αφού αναζητώντας το ανάλογο βιβλίο το είδα μέσα στο γραφείο του. Ακόμη εκείνη την περίοδο βρισκόμασταν σε επιφυλακή λόγω του πολέμου - είσοδος μεταναστών. Όλα δηλαδή αποτελούσαν ένα ιδιαίτερος επιβαρυντικό σύνολο για όποιον τολμούσε να βγει ελεύθερος υπηρεσίας. Ιδιαίτερος δε για μένα που γνώριζε πολύ καλά ότι δικαιολογημένα θα διαμαρτυρηθώ και πολύ πιθανόν θα προέβαινα ακόμη και σ' αυτή την πράξη (αν δεν ήταν επιθυμητό), είχε ληφθεί η μέριμνα να μην υπάρξει και ιδιαίτερο πρόβλημα στην Υπηρεσία, αφού στο πιθανό 4/ήμερο μόνο σε μία βάρδια δημιουργούνταν πρόβλημα για το οποίο σίγουρα είχε προβλεφθεί και η λύση. Απόδειξη η αντικατάστασή μου από Ανθ/μο και όχι από τουλάχιστον ομοιοβάθμο μου, ελεύθερο οικογενειακών υποχρεώσεων όπως θα άρμοζε. Έτσι η φανερή αδικία, η εις βάρος μου μεροληψία και η ηθική αταξία που διαπίστωνα με σκοπό την πρόκλησή μου σε αντιπειθαρχική συμπεριφορά, αποτελούσαν στοιχεία που δημιουργούσαν έναν ιδιότυπο εκβιασμό όχι μόνο σε μένα αλλά και στην οικογένειά μου, την ηρεμία και τη χαλάρωσή της οποίας είμαι υποχρεωμένος υπέρ πάντων να προστατέψω, με αντάλλαγμα την εξυπηρέτησή μου στον ημερήσιο προγραμματισμό της υπηρεσίας. Αυτός ο ιδιότυπος εκβιασμός είχε προκαλέσει τη στέρηση κάθε ηθικού στοιχείου και την αφαίρεση κάθε ίχνους υποχρέωσης ανοχής μου από την δήθεν πλέον εξυπηρέτησή μου. Αδιάψευστος μάρτυρας το βιβλίο Υπηρεσίας. Πότε διαταρράχθηκε εξαιτίας μου εις βάρος άλλου συναδέλφου η Υπηρεσία; Ουδέποτε μου διαμαστυρήθηκε κανείς, αλλά και στον ίδιο τον κ. Διοικητή. Και φυσικά προς τιμήν τους, όπως ο ίδιος εξάλλου βεβαιώνει (πώς άραγε αυτοί οι συνάδελφοι εκπέσαν τόσο πολύ ηθικά στο επίμαχο σημείωμα του Πάσχα; Κίνητρα; Φόβος;). Ακόμη και όταν χρειάστηκε να ζητήσω αλλαγή της υπηρεσίας λόγω ταυτόχρονης υπηρεσίας της συζύγου μου, κανείς δεν μου αρνήθηκε. Αλλά και εγώ όποτε μου ζητήθηκε και μπορούσα το έπραξα. Πότε διαταρράχθηκε για παράδειγμα εξαιτίας μου η μόνιμα πρωινή βάρδια συναδέλφου - δεν γνωρίζω τους λόγους που το επιβάλλουν - ή το ωράριο κάποιων «υπηρεσιακών ζευγαριών» που κατά καιρούς υπήρχαν ή σχηματίζονταν κατόπιν αιτήσεων ορισμένων, χωρίς ενδιασμό και απόλυτη ανοχή, στις συγκεντρώσεις του προσωπικού; Ήμουν ο μόνος που η Υπηρεσία αυτή εξυπηρετούσε ή απλά ήμουν ο μόνος που δεν το ζητούσε κρυφά, έτσι ώστε να αποφευχεται ακόμη και η υποψία ότι το διαπραγματευόμουν; Ή μήπως θα έπρεπε να το διαπραγματευθώ; Έτσι αποφάσισα να δώσω ένα τέλος σ' αυτόν τον ευτελισμό. Η επαγγελματική μου ευσυνηδαισία όμως με υποχρέωνε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

να διαμαρτυρηθώ με τον λιγότερο επώδυνο τρόπο (αλλά πολύ χρήσιμο θα έλεγα) για το κύρος της Υπηρεσίας. Με την αιμοδοσία υπέρ της τράπεζας αίματος της ΕΛ.ΑΣ. της οποίας και είμαι τακτικός αιμοδότης. Απόφαση που γνωστοποίησα έχκαιρα στον Αξιωματικό Υπηρεσίας του Α.Τ. Βόλου Ανθ/μο κ. ΚΑΤΑΡΑΧΙΑ περί την 11.00' της Μεγάλης Παρασκευής, επικοινωνώντας τηλεφωνικά μαζί του και λέγοντάς του να ενημερώσει σχετικά τον κ. Διοικητή πως είχα τη σχετική πρόθεση να δώσω αίμα αυθημερόν, πλην όμως δεν ήταν δυνατόν επειδή λόγω της ημέρας - αρχίας - δεν γίνονταν αιμοληψίες στο Γ.Ν.Ν. Βόλου και θα το έπρατα την επομένη. Σε επόμενη επικοινωνία του μαζί μου, μου μετέφερε την άποψη του κ. Διοικητή ότι για να προβώ στην αιμοδοσία χρειαζόμουν την άδειά του, ενώ το απόγευμα θα ήταν στο γραφείο του. Πράγματι το απόγευμα προσήλθα στο γραφείο του με τα παιδιά μου (η σύζυγος εργαζόταν), όπου διαπίστωσα από το διάλογο που είχαμε οι δύο μας, ότι δεν υπήρχε κανένα απολύτως περιθώριο δίκαιης - για μένα - αντιμετώπισης του αιτήματός μου να μείνω ελεύθερος την Κυριακή, προς επιβεβαίωση των υποψιών μου που προανέφερα, αφού ακόμη και στην πρότασή μου να αλλάξω με τον Αστ/κ/α ΚΟΣΚΙΝΑ που επιθυμούσε σύμφωνα με το σημείωμα να εργασθεί αυτό το απόγευμα, αντί απάντησής μου υπενθυμίσθηκε η υποχρέωσή μου απέναντί του λόγω της εξυπηρητήσεώς μου στην Υπηρεσία. Στο σημείο αυτό εξέφρασα την άποψή μου, ότι η διάταξη της υπηρεσίας και κυρίως με γνώμονα την εξυπηρέτηση του προσωπικού σε τέτοιου είδους προβλήματα, δεν είναι μόνο ηθική υποχρέωση απέναντι σε ανθρώπους που ξεκινώντας να εργασθούν κάνουν το σταυρό τους για ναχουν την τύχη να επιστρέψουν πάλι στο σπίτι τους, στην οικογένειά τους, αλλά πάνω απ' όλα είναι για μένα η ανώτερη τιμή για έναν Αξιωματικό. Δεν νομίζω να αποζητά κανείς μεγαλύτερη τιμή απ' την ευγνωμοσύνη 20, 30, 50 οικογενειών και εν πάσει περιπτώσει αν αυτό είναι «βάρος» για την Υπηρεσία, δεδομένου ότι στην Υπηρεσία της συζύγου μου γίνεται εβδομαδιαίος προγραμματισμός, υπάρχουν άλλες λύσεις έτσι ώστε το «βάρος» αυτό να πέσει σ' αυτή. Όπως για παράδειγμα να γίνεται για μένα εβδομαδιαίος προγραμματισμός ή έστω εφαρμογή του λεγομένου οκτώ είκοσι τέσσερις ωραρίου ή να εργαζόμαι σε συγκεκριμένη βάρδια όπως άλλοι που δεν έχουν και ανάλογο πρόβλημα, εκτός πιά και εάν η Υπηρεσία επιθυμεί να πετάξω τα παιδιά μου στο λιμάνι. Τότε ρωτήθηκα γιατί δεν υπέβαλα ανάλογο αίτημα προγραμματισμού ή χορήγησης κάποιας άδειας. Του υπενθύμισα ότι για τον μεν προγραμματισμό είχα ζητήσει με την αίτησή μου ένα (1) 10/ήμερο κανονικής άδειας, για το αντίστοιχο πρώτο του Φεβρουαρίου που θα γινόταν η δεύτερη έκθεση ζωγραφικής της ΕΛ.ΑΣ. υποσημειώνοντας αυτό, - όπου επιθυμούσα και έλαβα μέρος - χωρίς να γίνει αποδεκτή. Όταν δε επανήλθε στο θέμα μετά τον πρώτο σχεδιασμό του προγραμματισμού των αδειών του 1999 και μας ζήτησε να εκφράσουμε τυχόν διορθωτικές επιθυμίες, είχε θέσει στο ανάλογο σημείωμα τον περιοριστικό όρο, ότι δεν θα γίνουν δεκτές άλλες αιτήσεις παρά μόνο αυτών που από κοινού επιθυμούσαν αλλαγή. Έτσι είχε αποκλεισθεί για μένα το δικαίωμα της επανατοποθέτησης αφού κανείς δεν θα ήθελε αλλαγή μαζί μου. Όσο για το αίτημα της χορήγησης οποιασδήποτε άδειας αυτή την περίοδο, του υπενθύμισα την εντολή του στη συγκέντρωση του προσωπικού στις 2-4-1999 «να μην υποβάλλουν άλλοι εκτός αυτών των οποίων υπάρχει προγραμματισμός ή έχουν ιδιαίτερο σοβαρό πρόβλημα». Κατόπιν αυτών μου δήλωσε ότι πλέον οι υπηρεσίες είχαν δημοσιευθεί και δεν υπήρχε καμμία δυνατότητα ευνοϊκής μεταχειρίσεώς μου. Του απάντησα ότι με το διάλογό μας δεν πείσθηκα και ήταν οριστική η απόφασή μου την επομένη ημέρα να προβώ σε αιμοδοσία και σε κάθε περίπτωση μη λήψης του ορισμένου 4/ήμερου δεν θα εκτελέσω την υπηρεσία της Κυριακής, ώστε να λάβει έχκαιρα την ανάλογη μέριμνα. Κατόπιν αποχώρησα. Την επομένη πήγα στο Γ.Ν.Ν. Βόλου και προέβηκα στην προαναγγελλείσα αιμοδοσία. Αποχωρώντας συνάντησα στο προαύλιο το R/T πόλης με πλήρωμα τους Αρχ. ΦΟΥΝΤΑ και Αστ. ΚΟΣΚΙΝΑ που τυχαία βρισκόταν εκεί, τους έδωσα τη σχετική βεβαίωση να τη μεταφέρουν στο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

Α.Τ.Βόλου - Αξιωματικό Υπηρεσίας με τον οποίο θα επικοινωνούσα και εχώ αμέσως, αφού αυτός ήταν ο προορισμός τους. Πράγματι επικοινωνώντας από το σπίτι μου με τον Ανθ/μο ΚΑΤΑΡΑΧΙΑ, μου γνωστοποιήθηκε η παράδοσή της στον κ. Διοικητή. Μετά από λίγες επικοινωνίες πάλι μαζί μου ο ίδιος για να μου μεταφέρει την άποψη του κ. Διοικητή ότι έπρεπε να είχα ζητήσει την άδειά του. Αμέσως ήρθα εχώ σε επικοινωνία μαζί του και του εξέθεσα για μία ακόμη φορά τις απόψεις μου. Η εμμονή του στη λήψη του 4/ημέρου από τις 13-4-1999 και όχι η προσαρμογή στο άρθρο 39 παρ. 3 του Π.Δ. 584/85 που σαφέστατα προβλέπει την άμεση χορήγηση από την ημερομηνία ατροδοσίας, πρόβλεψη στην οποία δεν γνωρίζω να αντιβαίνει και η 6023/23/35-δε από 8-10-1996 διαταγή του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ήταν κατά την άποψή μου προκλητική και προερχόμενη από την προσωπική εμπάθεια που προανέφερα, ώστε να προβώ σε ιδιαίτερα σοβαρή αντιπειθαρχική συμπεριφορά για τους λόγους που επίσης προανέφερα, μη λαμβανομένης υπόψιν κάθε δυνατής ενέργειας που θα με απέτρεπε από αυτό, όπως για παράδειγμα η χορήγηση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα του 4/ημέρου, ταυτόχρονα με πειθαρχική μου δίωξη για τη μη συμμόρφωσή μου στην 6023/... διαταγή. Κίνηση που θα εξυπηρετούσε απόλυτα στην απεμπλοκή τόσο σε μένα από σοβαρότερα παραπτώματα όπως αυτά για τα οποία τώρα απολογούμαι - και που θίγουν νομίζω το κύρος του Σώματος, εκτός και εάν η απόταξη κάποιου Αστυνομικού δεν το επηρεάζει καθόλου - όσο και στην αποφυγή εμφάνισης παρόμοιας με τη δική μου συμπεριφοράς απ' οποιονδήποτε στο μέλλον, δίκαια ή άδικα. Μου είναι δύσκολο ακόμα και τώρα να εξηγήσω με άλλο τρόπο το γεγονός, ο κ. Διοικητής μου να προτιμήσει αντί να προβεί σε μία απλή αλλαγή βάρδιας στην οποία θα συμφωνούσε και ο Ασ/κας ΚΟΣΚΙΝΑΣ - όπως μου δήλωσε στο Γ.Ν.Ν. Βόλου παραλαμβάνοντας τη βεβαίωση αιμοδοσίας - προτίμησε την εξώθησή μου στις γνωστές μου ενέργειες επειδή απλά πιστεύω ότι είχα δίκαιο παρά μόνο με το κίνητρο, τουλάχιστον της προσωπικής εμπάθειας. Το απόγευμα του Μεγάλου Σαββάτου φεύγοντας για το χωριό μου πέρασα από το Α.Τ. Βόλου να αφήσω σημείωμα με το ονοματεπώνυμό μου, το υπεραστικό τηλέφωνο των γονιών μου, καθώς και τον τόπο μετάβασής μου, όπου με κατάπληξη διαπίστωσα ότι η αλλαγή που εχώ ζητούσα με τον Ασ/κα ΚΟΣΚΙΝΑ και δεν ήταν εφικτή για τον κ. Διοικητή μου, είχε γίνει μεταξύ αυτού και του Ασ/κα ΠΟΔΑΡΑ, αντικαθιστώντας ο πρώτος τον δεύτερο στη θέση του οδηγού του R/T πόλεως 14 - 22 της Κυριακής του Πάσχα, μαζί μου. Αφού ενημέρωσα για το σημείωμα και την αναχώρησή μου τον Ανθ/μο κ. ΛΥΤΡΑ, του ζήτησα να ενημερώσει άμεσα τον κ. Διοικητή και αποχώρησα. Στο σημείο αυτό θα σημειώσω την απορία μου για την αναφορά του Ανθ/μου κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ότι δεν τον πληροφόρησα ούτε τηλεφωνικά ούτε με άλλο τρόπο για την μη προσέλευσή μου να εκτελέσω τη συγκεκριμένη υπηρεσία, αφού του ήταν γνωστή η αιμοδοσία μου αλλά και το παραπάνω σημείωμα που βρίσκονταν στο Γραφείο του Αξιωματικού Υπηρεσίας, για το οποίο έπρεπε για πολλούς άλλους λόγους όλοι οι Αξιωματικοί Υπηρεσίας μετά τον κ. ΛΥΤΡΑ διαδοχικά να ενημερωθούν. Επίσης τη χαρακτηριστική ομοιότητα της καταθέσεως του Αστυνόμου Α' κ. ΤΖΙΩΡΤΖΙΩΤΗ με την ανάλογη του Αστυνόμου Α' κ. ΑΛΑΜΑΝΙΩΤΗ, για τα λεγόμενα μεταξύ εμού και του δεύτερου κατά την απογευματινή μας συνάντηση στο γραφείο του την Μεγάλη Παρασκευή, στο οποίο βρισκόμαστε μόνοι μας, αλλά και την πλήρη γνώση των τηλεφωνικών μας (ακόμη και αυτών;) επικοινωνιών και μεταξύ εμού και του Ανθ/μου ΚΑΤΑΡΑΧΙΑ. Επίσης παραθέτω στην κρίση σας γεγονός που συνέβη μεταξύ εμού και του Αστυνόμου Α' κ. ΤΖΙΩΡΤΖΙΩΤΗ με παρουσία άλλων δύο συναδέλφων. Συζητώντας αυτοί μεταξύ τους γενικά για τον τρόπο εισαγωγής των αστυνομικών στο Σώμα, παρενέβηκα στη συζήτηση όταν ο κ. Αστυνόμος είπε ότι παλαιά στην εποχή του που το σύστημα της εισαγωγής βασιζόταν σε εξετάσεις, ήταν πολύ καλύτερο απ' αυτό που εμείς οι νεώτεροι είχαμε εισαχθεί, δηλαδή τη χρησιμοποίηση πλάγιων μέσων πολιτικών, τα οποία ευθυνόταν εν πολλοίς και για την εξακρίβωση της πολιτικής μας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

ταυτότητας αν συσχετιζόνταν ο χρόνος εισαγωγής μας με την ανάλογη Κυβέρνηση, διαμαρτυρόμενος για το σύνολο της σκέψης του επισημαίνοντάς του, ότι με τον ίδιο τρόπο μπορεί να συμπεράνει κανείς διάφορα πράγματα και για τον ίδιο, αν με τη σειρά του έχει κι αυτός τις αμφιβολίες του για το αδιάβλητο των εξετάσεων της δικής του εποχής. Θα ήταν δε καλό για το συμφέρον της Υπηρεσίας να μην γίνονται τέτοιοι συσχετισμοί. Μου απάντησε χαμογελώντας αλλά φανερά δυσαρεστημένος, ότι «εντάξει δεν είναι και τόσο κακό να ξέρει κανείς ότι σ' έβαλε στο Σώμα ο κ. ....» αναφερόμενος σε συγκεκριμένο πολιτικό πρόσωπο. Οι κ.κ. ΤΖΙΩΡΤΖΙΩΤΗΣ και ΑΛΑΜΑΝΙΩΤΗΣ συνεργάστηκαν στην έκδοση των υπηρεσιών του Πάσχα όπως ο πρώτος καταθέτει.

β) Επιστρέφοντας από το χωριό μου το απόγευμα της Δευτέρας 12-4-1999 επικοινωνήσα με τον Αξιωματικό Υπηρεσίας κ. ΤΣΙΡΙΚΟ και τον ρώτησα αν είχε κάτι για μένα, ή αν υπήρχε κάποιο πρόβλημα από την απουσία μου. Μου απάντησε αρνητικά και με ενημέρωσε για την υπηρεσία της επομένης. Την επομένη 13-4-1999 δέχθηκα τηλεφώνημα συναδέλφου που με ενημέρωσε ότι ο Διοικητής είχε προβεί για την απουσία μου σε σχετική αναφορά προς την Α.Δ. Μαχνησίας. Επιπλέον μου συνέστησε «φρόντισε να πάρεις κανένα τηλέφωνο προς τα κάτω, ξέρεις εσύ, να επικοινωνήσουν για να μη σου γίνει Ε.Δ.Ε. και έχεις προβλήματα». Το ύφος στη φωνή του, όμως πάνω απ' όλα ο χαρακτήρας του δεν μου άφησαν περιθώριο αμφιβολίας ότι οι παραιτήσεις αυτές για «πολιτική» διευθέτηση της εις βάρος μου αναφοράς, δεν ήταν δικές του αλλά τις μετέφερε για χάρη άλλου. Φυσικά του δήλωσα ότι δεν πρόκειται να προβώ σε τέτοιες ενέργειες πρώτον γιατί δεν συμφωνούσα με τέτοιου είδους πρακτικές και δεύτερον γιατί είχα δίκαιο. Επίσης η αναφορά του Διοικητή ήταν απολύτως σύνομη και καλώς είχε πράξει. Την Παρασκευή 16-4-1999 το πρωί δέχθηκα τηλεφώνημα άλλου συναδέλφου μου ο οποίος με πληροφόρησε ότι διατάχθηκε εις βάρος μου Ε.Δ.Ε. και θα μου χορηγηθεί φύλλο προσωρινής μεταβάσεως στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας, συνιστώντας με ταυτόχρονα και αυτός «πάρε κανένα τηλέφωνο όσο είναι ακόμα καιρός για να δεις τί μπορεί να γίνει». Αν και πιο πειστικός από τον προηγούμενο στο ύφος της φωνής ότι εξέφραζε προσωπική του γνώμη, δεν με έπεισε χι' αυτό ούτε αυτός, εκτός κι αν δεν έχει τον χαρακτήρα που εγώ εκτιμώ. Απάντησα και σ' αυτόν τα ίδια. Το απόγευμα της ίδιας μέρας και κατόπιν ωρίμου σκέψεως, επειδή διέβλεπα ότι δεν είναι λογικό να διαπράττω ένα τόσο σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα και αντί να καλούμαι από τον κ. Διευθυντή - έστω από απλή περιέρχεια αφού δεν είχα δώσει ποτέ άλλοτε αφορμή - να δώσω τις όποιες εξηγήσεις μου, να διατάσσεται εις βάρος μου Ε.Δ.Ε. και προσωρινή μετακίνηση, δηλαδή να με τιμωρεί κατ' αρχήν πριν ακόμη με ακούσει, θεώρησα καλό έστω και για το ελάχιστο ενδεχόμενο να ήταν άδικες για μένα αυτές οι ενέργειες, να προκαλέσω εγώ αυτή την ακρόαση πριν της κοινοποιήσεως σε μένα των παραπάνω αποφάσεων που θεωρούσα άδικες. Έτσι συνέταξα την από 16-4-1999 αναφορά και την κατέθεσα στον Αξιωματικό Υπηρεσίας του Α.Τ. Βόλου Ανθ/μο ΣΙΩΜΟ στις 17.10' ώρα επισημαίνοντάς του τον επείγοντα χαρακτήρα της. Την επομένη Σάββατο 17-4-1999 προσήλθα στο Α.Τ. Βόλου όπου ήμουν διατεθειμένος και κλήθηκα από τον Αναπληρωτή Διοικητή κ. ΤΖΙΩΡΤΖΙΩΤΗ να παραλάβω το φύλλο προσωρινής μετακίνησης στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας. Τον ρώτησα αν είχε προωθηθεί ως οφειλόταν η σχετική αναφορά μου και μου απάντησε ότι παρόλο που αναπλήρωνε το Διοικητή είχε παντελή άγνοια χι' αυτήν. Τότε σηκώθηκε ο Υπαστυνόμος Α' κ. ΜΟΥΣΤΕΛΗΣ από το γραφείο του και του την έφερε. Αφού τη διάβασε και έκρινε ότι δεν συνέτρεχε κάποιος λόγος άμεσης προώθησης, με κάλεσε και πάλι να παραλάβω το φύλλο προσωρινής μετακίνησης. Τότε τον ρώτησα αν κατάλαβε από το περιεχόμενο της αναφοράς ότι αυτό ήταν αίτημα αναστολής - επανεξέτασης των αποφάσεων που αναφέρονταν στο φύλλο προσωρινής μετακίνησης. Μου απάντησε ότι ναι μεν από το περιεχόμενό της προκύπτει αυτό το αίτημα αλλά δεν το αναφέρω ρητά. Ζητώντας να το συμπληρώσω με υποσημείωση μου απάντησε ότι δεν χρειαζόταν αφού σαφώς προέκυπτε και με κάλεσε εκ νέου να παραλάβω το φύλλο προσωρινής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

μετακίνησης. Στην ερώτησή μου «μα αφού καταλαβαίνετε το νόημα της αναφοράς μου και τη σοβαρότητα της υποθέσεως γιατί δεν ενημερώνεται πρώτα ο κ.Διευθυντής;» Μου απάντησε ότι όπως ξέρω εκείνη την ώρα τα γραφεία στην Α.Δ. Μαγνησίας είναι κλειστά γι' αυτό δεν ενημερώνεται ο ίδιος και γι' αυτό δεν αποστέλλεται και η αναφορά μου για την οποία θα φρόντιζε από την Δευτέρα 19-4-1999. Κατάπληκτος και σοκαρισμένος του επισήμανα επιμελώς τη σοβαρότητα της αναφοράς μου εφιστώντας του ιδιαίτερως την προσοχή στην ανάληψη της σχετικής ευθύνης από μέρος του και του ανέφερα ότι δεν είναι δυνατόν να παραλάβω το φύλλο προσωρινής μετακίνησης αν πρώτα δεν προωθηθεί η αναφορά μου. Μετά από κάποια σχετική συζήτηση που αφορούσε τους κινδύνους που διέτρεχα από αυτή τη συμπεριφορά μου, αποφάσισε να συνταχθεί το κείμενο της άρνησης παραλαβής του από μέρος μου και με ρώτησε αν θα το υπογράψω. Του απάντησα καταφατικά και μου ζήτησε να αποσυρθώ από το γραφείο. Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα με ενημέρωσε για τη σύνταξη του κειμένου και την αποδέσμευσή μου. Ζητώντας να υπογράψω, όπως παραπάνω είχα εκφράσει την επιθυμία στη σχετική του ερώτηση, το κείμενο αρνήθηκε λέγοντάς μου ότι δεν ήταν απαραίτητο. Κατόπιν αυτού προέβηκα και στη δεύτερη από 17-4-1999 αναφορά μου. Κατόπιν με κάλεσε ξανά στο γραφείο του για μία φιλική υπόδειξη να αποφύγω τους κινδύνους και να μου διευκρινίσει ότι αυτός και ο κ. ΜΟΥΣΤΕΛΗΣ έκαναν απλώς τη δουλειά τους, μέσα στα λόγια του όμως διαπίστωσα ότι ο κ. Διευθυντής είχε ενημερωθεί και κατευθυνόταν στο γραφείο του νωρίτερα της Δευτέρας. Έτσι αποχώρησα από το Α.Τ.Βόλου και πήγα στο γραφείο του περιμένοντας την άφιξή του. Με δέχθηκε συζητήσαμε την υπόθεσή μου στο περιεχόμενο όμως της συζήτησης αυτής δεν θα ελεγκτώ από σεβασμό στο πρόσωπο και το βαθμό του, αλλά θα περιορισθώ στην επισήμανση ότι είμαι σίγουρος πως αν αυτή η συζήτηση είχε γίνει στο σωστό χρόνο, πάρα πολλές ενέργειες θα είχαν αποφευχθεί. Στην ίδια επισήμανση και για τον ίδιο λόγο θα περιορισθώ για όλες τις άλλες συναντήσεις που είχαμε, καθώς και με τον Α' Υποδιευθυντή κ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ. Τελικώς απαντώ στο ερώτημα αυτό ως εξής: Αρνήθηκα να μεταβώ στο Α.Τ.Νέας Ιωνίας γιατί το θεωρούσα άδικο, για τους λόγους που εξέθεσα και στους κ.κ. Διευθυντές ΣΑΡΡΗ και ΕΥΘΥΜΙΟΥ και αυτών που αναφέρονται στην από 25-5-1999 σχετική αναφορά μου παρ. 1 και 2. Σημειώνω ότι εάν ετηρούντο αυτές οι διαδικασίες εγώ θα παρουσιαζόμουν στο Α.Τ.Νέας Ιωνίας χωρίς κανένα πρόβλημα. Εδώ θα σημειώσω την καθόλου θετική και ύποπτη συμπεριφορά αρκετών συναδέλφων που μου πρότειναν ως ενδιάμεσες λύσεις να μεταβώ στο Α.Τ.Νέας Ιωνίας και να πάρω την άδειά μου, ή να βγώ ελεύθερος υπηρεσίας και άλλα. Επίσης την ενημέρωση του Διοικητή του Α.Τ. Νέας Ιωνίας μέσω του Αξιωματικού Υπηρεσίας κ. ΑΝΑΓΝΟΥ, του Γραμματέα κ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, αλλά και την αυτοπρόσωπη συνομιλία μου με τον Αστυνομό Β' κ. ΚΑΚΚΕ ότι η άρνηση μεταβάσεώς μου στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας είναι άσχετη με οποιαδήποτε επιφύλαξη προς το άτομο του ή οποιουδήποτε άλλου συναδέλφου του Τμήματος αυτού αλλά έχει σχέση με το δίκαιο χαρακτήρα αυτής και επειδή δεν προτίθεμαι να παρουσιασθώ, να μεριμνά ώστε να μην εκτεθεί η Υπηρεσία.

Όσον αφορά τις υπηρεσίες που διατάχθηκα από το Α.Τ. Νέας Ιωνίας να εκτελέσω δεν τις εξετέλεσα την 19, 20, 21-4-1999 επειδή θεωρώ ότι είναι άμεση συνέχεια - συνέπεια των γεγονότων που προηγήθηκαν της μετακινήσεώς μου. Δηλαδή δεν εισακούσθηκα από τον Αστυνομικό Διευθυντή πριν εκδοθεί η διαταγή μετακινήσεώς μου, δικαίωμά μου το οποίο απορρέει από την μη έγκαιρη προώθηση της από 16-4-1999 αναφοράς μου προς το Α.Τ. Βόλου και από το άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος σε συνδυασμό με την ερμηνία του άρθρου 14 του Π.Δ. 22/96 στη σχετική αρθρογραφία της Αστυνομικής Επιθεώρησης Μαρτίου 1999, σελίδα 151 εδάφιο β'. Εδώ θέλω να τονίσω ιδιαίτερως το γεγονός της ορθής επανάληψης της διαταχής μετακινήσεώς μου από την Α.Δ. Μαγνησίας καθώς και τα αναφερόμενα στην παράγραφο γ' της υπ' αριθμ. 244751/6/6-ε από 22-4-1999 αναφοράς της Α.Δ.Μαγνησίας προς το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤ/ΚΑ ΜΑΡΤΙΝΗ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ

δ) Για το δ' ερώτημα που μου θέσατε ισχύουν τα ίδια τα οποία ανέφερα και στο προηγούμενο ερώτημά σας και έχουν σχέση με το ότι δεν εισακουσθήκα από τον Αστυνομικό Διευθυντή αναγκαιότητα από την οποία προκύπτει και το γεγονός που επέβαλε την ορθή επανάληψη της αρχικής διαταχής της Α.Δ. Μαχνησίας για την προσωρινή μετακίνησή μου από το Α.Τ. Βόλου στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας Βόλου, γεγονότα που συνολικά μου κλόνισαν την εμπιστοσύνη μου στην τηρηθείσα διαδικασία.

ε) Όσον αφορά τις διαταχθείσες σε μένα υπηρεσίες στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαχνησίας από την 22-4-1999 και εντεύθεν δεν τις εξετελέσα για τους λόγους οι οποίοι αναφέρονται στην απάντησή μου για το γ' ερώτημά σας. Επαναλαμβάνω και πάλι ότι εάν είχε τηρηθεί η διαδικασία της ακρόασής μου από τον Αστυνομικό Διευθυντή εστῶ ακόμη και πριν κληθώ να παραλάβω το φύλλο μεταβάσεως για τη Νέα Ιωνία σαν συνέπεια της από 16-4-1999 αναφοράς μου θα εκτελούσα τη διαταγή της μετακίνησής μου χωρίς διάθεση ελέγχου του τυπικού μέρους αυτής, ως απόλυτη ένδειξη της πρόθεσης υπακοής στους ανωτέρους μου και στην Υπηρεσία μου. Στις περιπτώσεις όπου αναφέρω αορίστως συναδέλφους, που έλαβαν γνώση διάφορα γεγονότα δεν επιθυμώ να τους κατονομάσω για το λόγο μήπως έχουν υποπέσει σε κάποιο πειθαρχικό παράπτωμα και για να μη δημιουργήσω περαιτέρω κωλύστεργεία στη διαδικασία. Άλλο τίποτα δεν έχω να προσθέσω. Ανάγνωσθείσα και βεβαιωθείσα υπογράφεται:

Ο Εξετασθείς

Ο Γραμματέας

Ο Ενεργών την Ε.Δ.Ε